

உ
சிவமயம்

இருபாலையைப் பிறப்பிடமாகவும்

கொக்குவிலை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

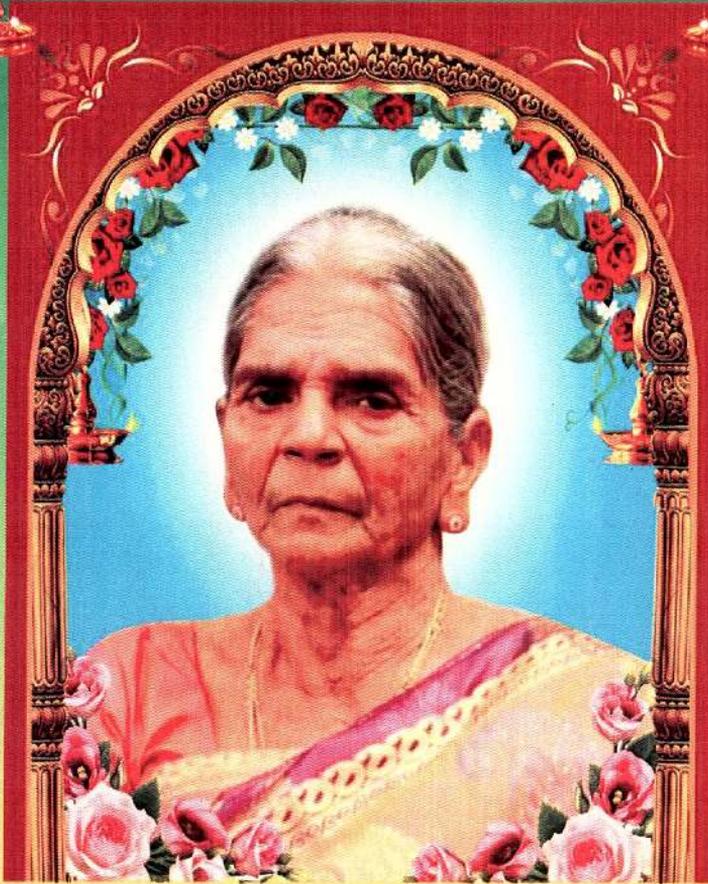
அமரர் நித்தியசிங்கம் யோகதேவி

அவர்களின் சிவதம்பேறு குறித்த

நித்திய ஜோதி

03.09.2022

உ
சிவமயம்

தோற்றம்

02

-

07

-

1942

மறைவு

04

-

08

-

2022

அமரர்

நித்தியசிங்கம் யோகதேவி

தீத் வெண்பா

ஆண்டது சுபகிருது ஆவணி மாதம்
பூண்டசீர் அட்டமி வளர்பிறை திதியில்
நீண்ட புகழ் நித்தியசிங்கம் யோகதேவி
விண் புகுந்து இறைவனடி சேர்ந்த நாள்

2
சிவறயம்

இருபாலையைப் பிறப்பிடமாகவும் கொக்குவிலை
வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

நத்தியசங்கம் யோகதேவ்

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

நத்திய ஜோதி

03.09.2022

சமர்ப்பணம்

புவிதனில் பூத்துமலர்ந்த காலம்வரை தாய்,
தந்தையர்க்கும், அன்புச் சகோதரர்க்கும்,
அன்பின் கணவருக்கும், தாம் ஈன்று எடுத்து
வளர்த்த முத்துக்களுக்கும், மற்றும்
மருமக்கள் பேரப்பிள்ளைகளுக்கும்
முதுகெலும்பாகி, வாழ்க்கை எனும்
நீரோட்டமதில் எதிர்நீச்சலடித்து உரிய
பருவமதில் உயரிய பணிகளைச்
செவ்வனே நிறைவேற்றி,
ஆன்மீகப் பாதையிலும்
வாழ்க்கை எனும் நியதிக்கு
அமைய ஒழுகி, இன்புற்றிருக்கையில்
பன்னகையுடன் புதுப்புவாய் அன்னை
அணைத்துக் கொண்டாள்
இறை கழலிலும் இன்பமாய் இருக்க என்று!!
பண்புடன் பார்போற்றும் பாசமிகு
எம் தலைவிக்கு சமர்ப்பணம்
- குடும்பத்தினர் -

உ
சிவமயம்

பஞ்சபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓம் த்ரயம்பகம் யஜாமஹே ஸீகந்திம் புஷ்டிவர்த்தனம்
உர்வாருகமிவ பந்தனான்-ம்ருத்யோர்முகஷீய மாம்ரிதாத்

விநாயகர் சூத்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

தேவாரம்

எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே
ஏகம்பம் மேவி யிருந்தாய் நீயே
நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே
ஞானச்சுடர் விளக்காய் நின்றாய் நீயே
பொல்லா வினைகள் அறுப்பாய் நீயே
புகழ்ச்சேவடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
செல்வாய் செல்வம் தருவாய் நீயே
திருவையாற்று அகலாத செம்பொற் சோதி.

திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம் பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென்றருள் புரியாயே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியை
கரையிலாக் கருணை மாகடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்கமலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கை
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம் சிவனை
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளம்
குளிர என் கண் குளிர்ந்தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகும் கழற உழறி
உமைமணவாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரியபுராணம்

இறவாத வின்ப வன்பு வேண்டிப்பின்
வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல்
உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டு மின்னும் வேண்டும்நான்
மகிழ்ந்து பாடி
அறவா! நீ ஆடும் போதுன்அடியின்கீழ்
இருக்க வென்றார்

திருப்புகழ்

இசைந்த ஏறும் கரியுரி போர்வையு எழில் நீறு
இலங்கு நூலும் புலியத னாடையும் மழுமானும்
அசைந்ததோடுஞ் சிரமணி மாலையும் முடிமீதே.
அணிந்த ஈசர் பரிவுடன் மேவிய குருநாதா
உகந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற முனிவோனே
உகந்த பாசங் கயிறொடு தூதுவர் நலியாதே
அசைந்த போதென் துயர் கெட மாமயில் வரவேணும்
அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ்சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.
திருச்சிற்றம்பலம்

நித்தியசிங்கம் யோகதேவி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தென விளங்கும் ஈழமணித் திருநாட்டில் புகழ் பெற்ற வடதிசையில் யாழ்ப்பாணப் பெருநகரில் கருணை பொங்கும் கற்பக பிள்ளையார் வீற்றிருக்கும் இருபாலை எனும் ஊரில் சுப்பிரமணியம் மீனாட்சி தம்பதிகளுக்கு 1942ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 2ம் திகதி செல்வப்புதல்வியாக வந்துதித்தார். இவரை பெற்றோர்கள் யோகதேவி எனும் பெயர் சூட்டி “ராசாத்தி” எனும் செல்லப்பெயர் கொண்டு அழைத்தனர்.

இவருக்கு அண்ணனாக அமரர் யோகரத்தினம், தம்பிமார்களாக அமரர்களான விநாயகமூர்த்தி, பூபாலசுந்தரமூர்த்தி, சுகுமார் ஆகியோரையும் செல்லத் தங்கைகளாக திருமதி.த.ரோகிணிதேவி, திருமதி.அ.யோகமலர், அமரர் சரஸ்வதி ஆகியோரும் இவரது உடன்பிறப்புகள் ஆவார்.

இவர் தனது கல்வியினை யாழ்/கோப்பாய் மகா வித்தியாலயத்தில் கற்று முடித்தார். இவரது கல்வியறிவும் அனுபவமும் தங்கை, தம்பிமாருக்கு நல்ல அறிவை புகட்டியது. இப்படியாக வாழ்ந்துவரும் வேளையில் இவரது தந்தையான சுப்பிரமணியம் இயற்கையை எய்தினார். இவருக்கு சிறுவயதில் தந்தையை இழந்த காரணத்தினால் தாய்க்கு துணையாகவும் தன் பின் வந்த சகோதர சகோதரிகளுக்கும் அன்பும், அரவணைப்பும், சிறு கண்டிப்பும் நிறைந்த அக்காவாக தனது பொறுப்பை இனிதே செய்தார். இவர் சிறுவயதிலே எதையும் கற்கும் ஆற்றலும் ஆர்வமும் மிக்கவராக விளங்கி அதில் கைவினைப் பொருட்களைச் செய்வதில் மிகுந்த ஆர்வமுள்ளவராக திகழ்ந்து கற்றும் தேர்ந்தார்.

பருவமெய்தி அழகிய இளம் மங்கையாக வலம் வந்த வேளையில் திருமணம் முடிக்க உரிய காலமறிந்து தாயார் திருமணம்

செய்துவைக்க முடிவு செய்தார். கணிகள் நிறைந்த சோலைநகர் கொக்குவிலில் புகையிரத வீதி அருகாமையில் வாழ்ந்து வந்த வல்லிபுரம் சொல்லாட்சி தம்பதிகளின் இளைய புத்திரனான 'நித்தி' என்று அழைக்கப்படும் நித்தியசிங்கம் என்பவரை 1961ம் ஆண்டு வாழ்க்கைத் துணையாக இணைத்து மகிழ்ந்தனர். அவர்களது இல்லறம் எனும் நல்லறத்தின் பலனாக மூத்தமகனாக 1962ஆம் ஆண்டு அமரர் ஜெயபாலசிங்கம் வந்துதித்தார். இவரைத் தொடர்ந்து ஜெயக்குமார், ஜெயந்திரன், கிருபாகரன் ஆகிய ஆண் சிங்கங்களைப் பெற்று தன் தாயார் வீட்டிலேயே வாழ்க்கை நடாத்தி வந்தார். இவரின் வாழ்க்கைப் பயண முன்னேற்றத்தின் அடுத்தபடியாக தனது கணவரின் ஊரான கொக்குவிலில் காணி வாங்கி சிறு வணிபத் தொழிலில் கணவருடன் சேர்ந்து ஈடுபட்டார். இவரை அவ்வூரில் "கடை அக்கா" என்று அழைக்கும் அளவிற்கு கணவருக்கு துணையாக தொழிலில் உதவி செய்தார்.

இவ்வேளையில் பேரிடியாக இவரின் மூத்த மகனான ஜெயபாலசிங்கம் வாழ்க்கையை அனுபவிக்க வேண்டிய வயதில் கொடிய நோயின் காரணமாக இவ்வுலகை நீத்தார். இதன் காரணமாக மிகுந்த மன உளைச்சலுக்குள்ளானார். ஆயினும் மற்றைய மூன்று பிள்ளைகளின் அன்பு அவரின் துயரத்திலிருந்து மீண்டு வருவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தது. இவர் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மிகுந்த உறுதுணையாக இருந்து வந்துள்ளார். இவரது இரண்டாவது மகனான ஜெயக்குமாரை நாட்டின் அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாகவும், குடும்பத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தார்.

பின்பு ஜெயக்குமார் தான் விரும்பிய மணமகளை இனிதே மணமுடித்து நல்லறம் நடாத்தி அதன் பயனாக அவர்களுக்கு உசேனி எனும் பெண் குழந்தையை பெற்றெடுத்தனர். அவர் தன் கடமையிலிருந்து விலகாமல் தன் பெற்றோரின் வழிகாட்டலில்

இரு தம்பிமார்களையும் தான் வசித்த நாட்டிற்கே அழைத்தார். இப்படியாக சிலகாலம் கடக்கையில் மூன்றாவது மகனான ஜெயந்திரனுக்கு தனது அண்ணன் மகனான தனுஷாவை switzerland ல் மணம் முடித்துவைத்தார். இவர்கள் இருவரின் இல்லறத்தின் நற்பயனாக அட்சயன் எனும் பேரனையும், மாதங்கி எனும் பேர்த்தியையும் கண்டு மகிழ்ந்தனர். அக்காலப் பகுதியில் நாட்டின் சூழ்நிலை காரணமாக கொழும்பில் சில ஆண்டுகளும், இந்தியாவில் சில மாதங்கள் வாழ்ந்து பின்பு தாயகம் திரும்பி சென்றவேளையில் அவர்களின் பாதுகாப்பு கருதி இளையமகன் கிருபாகரனின் முயற்சியில் நெதர்லாந்து நாட்டிற்கு கணவன் நித்தியசிங்கத்துடன் புலம்பெயர்ந்தார். பின்பு நிரந்தர வதிவிட உரிமை நிராகரிக்கப்பட்ட காரணத்தினால் பெல்ஜியம் நாட்டில் சில மாதங்கள் நெதர்லாந்து நாட்டுக்கு வருகை தந்து அங்கு தொடர்ந்து வதிவிட உரிமையின்றி வாழ முடியாத காரணத்தினால் தனது மூன்றாவது மகனான ஜெயந்திரன் வசிக்கும் நாடான switzerland க்கு குடிபெயர்ந்தார். அங்கு 2001 தொடக்கம் வாழ்ந்து வந்த வேளையில் தனது இளையமகனான கிருபாகரனுக்கு சிவலிங்கத்தின் மகனான ஜெர்மனியில் வசித்து வந்த சங்கீதாவை தாங்கள் முன்னின்று மணம் முடித்து வைத்தனர். இவர்களின் இல்லறப் பயனாக ஆகீர்த்தியா, ஆருஜன், அனுமிதா, அனிஷன் ஆகியோரைப் பெற்றனர்.

இவ்வாறு வாழ்ந்து வந்த வேளையில் நாட்டின் சமாதான சூழ்நிலை காரணமாக 2003ம் ஆண்டு தாயகம் திருப்பினர். தாயகத்தில் தனது தாயார் மீனாட்சி மற்றும் சகோதரி இருவருடனும் வாழ்ந்து வந்தவேளையில் சுகயீனம் காரணமாக தனது தாயாரை 2004ம் ஆண்டு இழந்தார். இத்துக்கத்திற்கு கணவனின் அரவணைப்பு ஆறுதலாக அமைந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களது பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் சகிதம் தாயகத்துக்கு பெற்றோரை வந்து பார்த்து

சென்றனர். இவ்வாறு வாழ்ந்து வந்த வேளையில் உடல்நலக் குறைவான அவரின் கணவனான நித்தி எனும் நித்தியசிங்கம் 2013ம் ஆண்டு இவ்வுலகை விட்டுச் சென்றார். இத்துயரத்தில் இருந்து மீள அரும்பாடுபட்ட இவரை பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், சகோதர, சகோதரிகள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் எல்லோரும் மன ஆறுதலாக இருந்தனர். எனினும் தனிமையில் கொக்குவிலில் உள்ள அவரது வீட்டில் வசித்து வந்த வேளையில் அவருக்கு உதவியாக இருந்துவந்த 'ரஞ்சி' எனும் பெண் காலப்போக்கில் அவரின் அனைத்து அன்றாட சகல தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்பவராக திகழ்ந்தார்.

அவரது நீண்ட கால கனவாக இருந்து வந்த அடுக்குமாடி குடியிருப்பு ஆசையை அவரது மூன்றாவது மகனான ஜெயந்திரன் 2018ம் ஆண்டு பூர்த்தி செய்துவைத்தார். இவ்வாறு சகல வசதிகளுடன் கூடிய அவ்வீட்டில் நிறைவாக வாழ்ந்து வந்தவேளையில் இவரது இளைய சகோதரியும், கணவரும் இவரது வேண்டுகலுக்கு இணங்க இவருடன் சேர்ந்து இறுதி ஆறுமாத காலமாக பழைய கால கதைகள் பேசி சந்தோஷமாக வாழ்ந்து வந்தனர். இவ்வேளையில் கோடைகால விடுமுறைக்காக அவரது இருமகன்களான ஜெயந்திரனும், கிருபாகரனும் தனது மனைவி பிள்ளைகளுடன் வருகை வந்து மகிழ்ந்திருந்த வேளையில் தனது இறுதிக்கால ஆசை நிறைவேறிய ஆத்ம திருப்தியில் ஆவணி மாதம் நான்காம் திகதி 2022ம் ஆண்டு வியாழக்கிழமை தனது இல்லத்தில் இயற்கை எய்தினார்.

சுபம்

அம்மா.....!

உமை நம்பி தினந்தோறும்
உள்ளம் உருகுதம்மா
உயிரோடு உறவாட தினம் வாருமம்மா
உம்மை தினம் மனதில் வைத்து
பூஜித்தோம் அம்மா
அருள் நிறை தர இன்றே முன்தோன்றும் அம்மா
ஆருயிர் அன்னை யோகம்மாவின்
ஆத்மா சாந்தியடைய வணங்கும்,

- ஜெயக்குமார்.

மகள் புலம்பல்

அம்மா அம்மா!
முடியவில்லை அம்மா!
உங்கள் நினைவலைகள் தான் அம்மா!
கைபேசி பார்க்கின்றேன் கமரா
ஒளிப்பதிவில் உங்கள் உருவம் இல்லை
நீங்கள் இருக்கும் கதிரை சும்மா இருக்கிறது
காலை எழுந்ததும் தொலைபேசியில்
கதைக்கும் அம்மா இன்று இல்லை
தவிக்கின்றேன் துடிக்கின்றேன்
ஆனாலும் உங்கள் இனிய
நினைவுகளே எனக்கு ஆறுதல் அம்மா.

- ஜெயந்திரா.

மகன் புலம்பல்

அம்மா... நீ சமந்த பிள்ளை
சிறுகொடிந்த கிள்ளை

என் கண்களும் என் நெஞ்சமும்
கொண்டாடும் தெய்வம் தாயே
அன்னை ஓர் ஆலயம்

மண்ணில் என்ன தோன்றுகூடும்
மழை இல்லாத போது
மனிதனோ மிருகமோ தாயிலாமல் ஏது

அன்னை சொன்ன வார்த்தை
இன்று நினைவில் வந்தது
அன்பு என்ற சொல்லே தாயின் வடிவில் வந்தது

வாழவைத்த தெய்வம் இன்று
வானம் சென்றது ஏனோ
உலகிலே உன் மகன் நீர் இல்லாத மீனோ

மீண்டும் இந்த மண்ணில் வந்து
தோன்ற வேண்டுமே
வாழ்க வாழ்க மகனே என்று

வாழ்த்த வேண்டுமே என் கண்களும்
என் நெஞ்சமும் கொண்டாடும் தெய்வம் தாயே

அன்னை ஓர் ஆலயம்
அன்னை ஓர் ஆலயம்.

- கிருபா

சகோதரிகள் புலம்பல்

தாயிருந்த வேளையிலும் தாயாய்
இருந்தாய் அக்கா!
தாய் இல்லா வேளையிலும் தாய்க்கு
தாயானாய் அக்கா!
இனி யார் எங்களை தேடுவார்?
இனி யார் எங்களை சுகம் விசாரிப்பார்?
இத்தனை வயதிலும் தலைக்கு
எண்ணை வைக்க அதட்டினாய் அக்கா!
இனி யார் எங்களை அதட்டுவார் அக்கா!
ராசாத்தியாய் வாழ்ந்தாய் அக்கா
உன் ஆத்மா அத்தானிடத்தில் சாந்தி அடையட்டும்
மனமுருகி உன் சகோதரிகள் பிரார்த்திக்கின்றோம்.
- மல்லிகா, மலர்.

மருமகள் புலம்பல்

அத்தை!
என் நினைவு தெரிந்தநாளில் இருந்து
நீங்கள் என் பெரியத்தை!
அத்தானை மணமுடித்ததனால் நீங்கள்
எனக்கு இரட்டிப்பு அத்தை!
உங்கள் உயிர் பிரியும் போது
உறவுகளாய் நாங்கள் எல்லோரும்
உங்கள் அருகில் அத்தை!
நினைவெல்லம் நீங்கள் நிறைந்திருக்க
காணமுடியாது என்பதை
தாங்கமுடியாது தவிக்கின்றேன் அத்தை!.
- தனுஷா.

மைத்துனர் புலம்பல்

உங்கள் தங்கையை கரம் பிடித்த நாள் முதலாய்
நீங்களும் எனக்கு அம்மா தான்
நான் வவுனியாவில் இருந்தாலும் - தனித்திருக்கும்
உங்களை மாத மாதம் பார்த்து வந்தால் தான்
எங்களுக்கு நிம்மதியான உறக்கமே!
உங்களுக்கு விருப்பமான உணவு உண்ணும் போதெல்லாம்
நான் வேண்டித்தரும் கள்ளப் பண்டங்கள்
உங்களைத் தேடுதிங்கே!
உங்கள் இறுதிக்காலம் அறிந்து தானோ?
உங்கள் தங்கையை அருகினில் வைத்திருந்தீர்கள்
நாங்கள் உங்கள் நினைவுடன்
உங்கள் தடம் பதிந்த இந்த வீட்டில்
உங்கள் நினைவுகளைத் தேடுகின்றோம்
ஆண்டுகள் சென்றாலும் ஆறாது எம் துயரம் - அம்மா
என்றும் உங்கள் நினைவு சுமந்து உங்கள் தங்கையுடன்.
- அமரசிங்கம்.

மருமக்கள் புலம்பல்

எங்கள் பெரியத்தை!
எங்களை விட்டு சென்றுவிட்டீர்கள்- ஆனாலும்
எங்கள் மனம் ஆறவில்லை அத்தை.
எங்கள் அத்தான்கள் அன்பினில் திளைத்தீர்கள்,
ஏன் ஏமாற்றிவிட்டுச் சென்றீர்கள்.
ஏங்குகின்றோம் கலங்குகின்றோம் அத்தை.
உங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடையட்டும்.
ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி
- தனா, தஜ்னி.

பேரப்பிள்ளைகள் புலம்பல்

அப்பம்மா சிறுவயதில் எம்முடன் இருந்தீர்கள்...!
எம்மை சீராட்டி பாராட்டி வளர்த்தீர்கள்
ஆனாலும் எமைப் பிரிந்து தாயகம் சென்றீர்கள்..!
உங்களைப் பார்க்கவேன்று தாயகம் வந்து
உங்கள் அன்பை தவறாது பெற்றுக்கொண்டோம்
நாம் வளர்ந்தபோதும் எம் நினைவுகளுடனும்
எம் உணர்வுகளுடனும் இரண்டறக்கலந்தீர்கள் அப்பம்மா!
உங்களைப் பார்க்கவேன்று ஆசையாக வந்து
எம்மை உள்ளம் கொந்தளிக்கவிட்டு நீங்கள் அப்பப்பாவிடம்
சென்றுவிட்டீர்கள் மாதங்கி மகால் உங்கள்
வாசத்துடன் மீண்டும் வீடு வரும் எங்களை
வரவேற்க காத்திருக்கிறது
உங்களை மறக்கமுடியாது
உங்கள் வாசனை நுகர முடியாது
தவிக்கின்றோம் அப்பம்மா - அட்சயன், மாதங்கி

பேரப்பிள்ளைகள் புலம்பல்

நல்லூரான் திருவிழாவிற்கு
நாங்கள் வருவோம் அம்மம்மா!
எங்களுக்கு நீங்கள் எப்போதும்
நல்லூர் அம்மம்மா!
இனி வந்து நாங்கள் யாரை அழைப்போம்
நல்லூர் அம்மம்மா என்று
நல்லூரான் திருவிழா காலத்தில்
நீங்கள் நல்லூரானிடமே சென்றுவிட்டீர்கள்
என்றும் உங்கள் ஆத்மா
சாந்தியடைய நல்லூரானிடமே வேண்டி நிற்கின்றோம்.
- பேரப்பிள்ளைகள்.

வீநாயகர் அகவல்

காப்பு

அற்புதவி நவயகர்தம் ஆசிரியர் பாவுரையைச்
 சொற்பொருளின் குற்றமின்றிச் சொல்லவே முற்படுசீர்
 சொற்கொருளெல் லாங்கடந்து தூய்தாம்மெஞ்ஞானமிகு
 கற்பக விநாயகன்றான் காப்பு.

சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்
 பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
 பொன் அரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும் பாராக் கோடும்
 வேழ முகமும் விளங்கு சிந் தூரமும்
 அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
 நெஞ்சில் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
 இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியும்
 திரண்டமுப் புரிநூல் திகழ்ஒளி மார்பும்
 சொற்பதம் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
 அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிறே
 மும்பழம் நுகரும் முகூடிக வாகன

இப்பொழுதென்னை ஆட்கொள்ள வேண்டித்
 தாயாய் எனக்குத் தானெழுந்தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
 திருந்திய முதல் ஐந்தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயம் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திரமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
 ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந்திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி
 ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்
 கடையில் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டலி அதனில் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலாதாரத்தில் மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்பும் கருத்தறிவித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்

குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
 இடைச்சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டி
 சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூக்ம்மும்
 எண்முகம் ஆக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப்படுத்திக்
 கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனி தெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக் கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள் வெளியிரண்டுக்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத்தமுத்தி என் செவியில்
 எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தின்னுள்ளே சதாசிவம் காட்டி
 சித்தத்தின்னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக்கருத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக்கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று.

அபிராம் அந்தாத்

கணபதி காப்பு

தாரமர் கொன்றையும் சண்பகமாலையும் சாத்தும் தில்லை
ஊரார் தம் பாகத்து உமைமைந்தனே! உலகு ஏழும் பெற்ற
சீர் அபிராமி அந்தாதி எப்போதும் என் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதியே! நிற்க கட்டுரையே.

1. ஞானமும் நல்வித்தையும் பெற

உதிக்கின்ற செங்கதிர், உச்சித்திலகம், உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம், மாதுளம் போது, மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி, மென்கடிக்குங்கும தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்தன் விழித்துணையே.

2. பிரிந்தவர் ஒன்று சேர

துணையும் தொழும் தெய்வமும், பெற்றதாயும் சுருதிகளின்
பணையும், கொழுந்தும் பதி கொண்டவேரும் பனிமலர்பூங்
கணையும், கருப்புச்சிலையும், மென்பாசாங்குசமும், கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரி ஆவது அறிந்தனமே.

3. குடும்பக் கவலையிலிருந்து விடுபட அறிந்தேன்

எவரும் அறியா மறையை, அறிந்துகொண்டு செறிந்தேன்
உனது திருவடிக் கே, திருவே! வெருவிப் பிறந்தேன்
நின் அன்பர் பெருமைஎண்ணாதகரும நெஞ்சால் மறிந்தே
விழும் நரகுக்கு உறவாய மனிதரையே.

4. உயர் பதவிகளை அடைய மனிதரும் தேவரும்
மாயா முனிவரும் வந்து சென்னி குனிதரும் சேவடிக்
கோமளமே! கொன்றைவார்சடைமேல் பனிதரும் திங்களும்,
பாம்பும், பகீரதியும் படைத்த புனிதரும் நீயும் என்புந்தி
எந்நாளும் பொருந்துகவே.
5. மனக்கவலை தீர
பொருந்திய முப்புரை! செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி! வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சு அமுதாக்கிய அம்பிகை! அம்புயமேல்
திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதம்என் சென்னியதே.
6. மந்திர சித்தி பெற
சென்னியது உன்பொன் திருவடித்தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னியது உன் திருமந்திரம சிந்தூர வண்ணப்பெண்ணே!
முன்னிய நின் அடி யாருடன் கூடி முறையே முறையே
பன்னியது என்றும் உன் தன் பரமாகம பத்ததியே.
7. மலையென வரும் துன்பம் பனியென நீங்க
ததியுறு மத்திற் சுழலும் என்ஆவி தளர்விலதோர் கதியுறும்
வண்ணம் கருது கண்டாய கமலாலயனும், மதியுறு வேணி
மகிழ்நனும், மாலும் வணங்கினன்றும் துதியுறு சேவடியாய்!
சிந்தூரானை சுந்தரியே.
8. பற்றுகள் நீங்கி பக்தி பெருகிட
சுந்தரி! எந்தை துணைவி! என் பாசத் தொடரைஎல்லாம்
வந்தரி சிந்தூர வண்ணத்தினாள் மகிடன் தலைமேல்
அந்தரி நீலி அழியாத கன்னிகை ஆரணத்தோன்
சுந்தரி கைத்தலத்தாள் மலர்த்தாள் என் கருத்தனவே.

9. அனைத்தும் வசமாக

கருத்தன, எந்தை தன் கண்ணன், வண்ணக் கனகவெற்பில்
பெருத்தன, பால்அழும் பிள்ளைக்கு நல்கின, பேரருள்கூர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமும், செங்கைச் சிலையும், அம்பும்
முருத்தன மூரலும், நீயும், அம்மே! வந்துஎன்முன் நிற்கவே.

10. மோட்ச சாதனம் பெற

நின்றும், இருந்தும், கிடந்தும், நடந்தும் நினைப்பது உன்னை
என்றும் வணங்குவது உன்மலர்த்தாள எழுதாமறையின்
ஒன்றும் அரும் பொருளே! அருளே! உமையே இமயத்து
அன்றும் பிறந்தவளே! அழியா முத்தி ஆனந்தமே!

11. இல்வாழ்க்கையில் இன்பம் பெற

ஆனந்தமாய் என் அறிவாய், நிறைந்த அமுதமுமாய், வான்
அந்தமான வடிவுடையாள், மறை நான்கினுக்கும் தான்
அந்தமான சரணார விந்தம் தவளநிறக் கானம் தம் ஆடரங்கம்
எம்பிரான் முடிக்கண்ணியதே.

12. தியானத்தில் நிலைபெற

கண்ணியது உன்புகழ் கற்பது உன நாமம் கசிந்து பத்தி
பண்ணியது உன் இருபாதாம் புயத்தில பகல் இரவா
நண்ணியது உன்னை நயந்தோர் அவையத்து நான் முன்செய்த
புண்ணியம் ஏது என் அம்மே புவி ஏழையும் பூத்தவளே.

13. வைராக்கிய நிலை எய்த

பூத்தவளே புவனம் பதினான்கையும் பூத்தவண்ணம்
காத்தவளே பின்கரந்தவளே! கறைக் கண்டனுக்கு
மூத்தவளே! என்றும் மூவா முகுந்தற்கு
இளையவளே! மாத்தவளே உன்னை அன்றிமற்றோர் தெய்வம் வந்திப்பதே!

14. தலைமை பெற

வந்திப்பவர் உன்னை வானவர், தானவர், ஆனவர்கள் சிந்திப்பவர் நல் திசைமுகர் நாரணர் சிந்தையுள்ளே பந்திப்பவர் அழியாப் பரமானந்தர பாரில் உன்னைச் சந்திப்பவர்க்கு எளிதாம் எம்பிராட்டி நின் தண் ஒளியே.

15. பெருஞ்செல்வமும் பேரின்பமும் பெற

தண்ணளிக்கு என்றுமுன்னே பலகோடிதவங்கள் செய்வார் மண்ணளிக்கும் செல்வமோ பெறுவார்? மதிவானவர் தம் விண்ணளிக்கும் செல்வமும் அழியா முத்தி வீடுமன்றோ? பண்ணளிக்கும் சொல் பரிமள யாமளைப் பைங்கிளியே.

16. முக்காலமும் உணரும் திறன் உண்டாக

கிளியே! கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து, கிளர்ந்து, ஒளிரும் ஒளியே! ஒளிரும் ஒளிக்கிடமே எண்ணில் ஒன்றுமில்லா வெளியே! வெளிமுதல் பூதங்களாகி விரிந்த அம்மே! அளியேன் அறிவளவிற்கு அளவானது அதிசயமே.

17. கன்னிகைகளுக்கு நல்ல வரன் அமைய

அதிசயமான வடிவுடையாள், அரவிந்தமெல்லாம் துதிசய ஆனன சுந்தரவல்லி, துணைஇரதி பதிசயமானது அபசயம் ஆக முன் பார்த்தவர் தம் மதிசயமாக அன்றோ வாமபாகத்தை வவ்வியதே.

18. மரண பயம் நீங்க

வவ்விய பாகத்து இறைவரும், நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும் செவ்வியும், உங்கள் திருமணக்கோலமும் சிந்தையுள்ளே அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஆண்டபொற்பாதமும் ஆகிவந்து வெவ்விய காலன் என்மேல்வரும் போது வெளிநிற்கவே.

19. பேரின்ப நிலையடைய

வெளிநின்ற நின் திருமேனியைப்பார்த்தேன் விழியும் நெஞ்சும்,
களிநின்ற வெள்ளம் கரை கண்டதில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்றது என்ன திருவுளமோ?
ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைபவளே.

20. வீடு வாசல் முதலிய செல்வங்கள் உண்டாக

உறைகின்ற நின் திருக்கோயிலில் நின்கேள்வர் ஒருபக்கமோ?
அறைகின்ற நான்மறையின் அடியோ? முடியோ? அமுதம்
நிறைகின்ற வெண்திங்களோ? கஞ்சமோ? எந்தன் நெஞ்சமோ?
மறைகின்ற வாரிதியோ? பூரணாசல மங்கலையே.

21. அம்பிகையை வழிபடாமல் இருந்த பாவம்

தொலையமங்கலை! செங்கலசம் முலையாள்! மலையாள்!
வருணச் சங்கலை செங்கை! சகலகலாமயில்! தாவுகங்கை
பொங்கு அலைதங்கும் புரிசடையோன் புடையாள்! உடையாள்!
பிங்கலை! நீலி! செய்யாள்! வெளியாள்! பசும் பொற்கொடியே.

22. இனிப் பிறவா நெறி அடையகொடியே!

இளவஞ்சிக் கொம்பே எனக்கு வம்பே பழுத்த படியே!
மறையின் பரிமளமே! பனிமால் இமயப் பிடியே! பிரமன்
முதலாய தேவரைப் பெற்ற அம்மே! அடியேன் இறந்து இங்கு
இனிப்பிறவாமல் வந்தாண்டு கொள்ளே.

23. எப்போதும் மகிழ்ச்சியாய் இருக்க

கொள்ளேன் மனத்தில் நின்கோலம் அல்லாது என்பர் கூட்டம் தன்னை
விள்ளேன பரசமயம் விரும்பேன வியன் மூவுலகுக்கு
உள்ளே, அனைத்தினுக்கும் புறம்பே உள்ளத்தே விளைந்த
கள்ளே! களிக்கும் களியே அளிய என் கண்மணியே.

24. நோய்கள் விலக

மணியே! மணியின் ஒளியே! ஒளிரும் மணிபுனைந்த
அணியே! அணியும் அணிக்கு அழகே! அணுகாதவர்க்குப்
பிணியே! பிணிக்கு மருந்தே! அமரர் பெருவிருந்தே!
பணியேன் ஒருவரை நின் பத்மபாதம் பணிந்தபின்னே.

25. நினைத்த காரியம் நிறைவேற

பின்னே திரிந்து உன் அடியாரைப் பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்று கொண்டேன முதல் மூவருக்கும்
அன்னே! உலகுக்கு அபிராமி என்னும் அருமருந்தே! என்னே!
இனி உன்னையான் மறவாமல் நின்று ஏத்துவனே.

26. சொல்வாக்கும் செல்வாக்கும் பெருக

ஏத்தும் அடியவர் ஈரேழுலகினையும் படைத்தும்,
காத்தும், அழித்தும் திரிபவராம் கமழ் பூங்கடம்பு சாத்தும்குழல்
அணங்கே! மணம் நாரும் நின்தாள் இணைக்கு என் நாத்தங்கு
புன்மொழி ஏறியவாறு நகையுடத்தே.

27. மனநோய் அகல

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறவியை உள்ளம் உருகும் அன்பு
படைத்தனை பத்மபதயுகம் சூடும் பணி எனக்கே அடைத்தனை
நெஞ்சத்து அழுக்கை எல்லாம் நின் அருள்புனலால்
துடைத்தனை சுந்தரி! நின்னருள் ஏதென்று சொல்லுவதே.

28. இம்மை மறுமை இன்பங்கள் அடைய

சொல்லும் பொருளும் என நடமாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே நின் புதுமலர்த்தாள் அல்லும்
பகலும் தொழும் அவர்க்கே அழியா அரசும் செல்லும்
தவநெறியும் சிவலோகமும் சித்திக்குமே.

29. எல்லா சித்திகளும் அடைய
சித்தியும், சித்திதரும் தெய்வமுமாகத் திகழும் பராசத்தியும்,
சக்தி தழைக்கும் சிவமும் தவம் முயல்வார் முத்தியும்,
முத்திக்கு வித்தும், வித்தாகி முளைத்தெழுந்த புத்தியும்,
புத்தியின் உள்ளே புரக்கும் புரத்தையன்றே.
30. அடுத்தடுத்து வரும் துன்பங்கள் நீங்க
அன்றே தடுத்து! என்னை ஆண்டுகொண்டாய் கொண்டதல்ல
என்கை நன்றே உனக்கு இனி நான் என்செயினும்,
நடுக்கடலுள் சென்றே விழினும் கரையேற்றுகை நின்
திருவுளமே ஒன்றே! பல உருவே! அருவே! என் உமையவளே!
31. மறுமையில் இன்பம் உண்டாக உமையும், உமையொரு
பாகனும் ஏக உருவில் வந்திங்கு எமையும் தமக்கு அன்பு
செய்ய வைத்தார இனி எண்ணுதற்குச் சமையங்களும் இல்லை
ஈன்றெடுப்பாள் ஒரு தாயும் இல்லை அமையும் அமையுறு
தோளியர் மேல் வைத்த ஆசையுமே.
32. துர்மரணம் வராமலிருக்க
ஆசைக்கடலில் அகப்பட்டு அருளற்ற அந்தகன் கைப் பாசத்தில்
அல்லல்பட இருந்தேனை, நின் பாதம் என்னும் வாசக்கமலம்
தலைமேல் வலியவைத்து ஆண்டு கொண்ட நேசத்தை என்
சொல்லுவேன்? ஈசர்பாகத்து நேரிழையே!
33. இறக்கும் நிலையிலும் அம்பிகை நினைவோடு இருக்க
இழைக்கும் வினைவழியே ஆடும் காலன் எனைநடுங்க
அழைக்கும் பொழுதுவந்து அஞ்சல் என்பாய் அத்தர்
- சித்தமெல்லாம்
குழைக்கும் களபக் குவிமுலை யாமலைக் கோமளையே!
உழைக்கும் பொழுது உன்னையே அன்னையே என்பன் ஓடிவந்தே.

34. சிறந்த நன்செய் நிலங்கள் கிடைக்க வந்தே
சரணம் புகும் அடியாருக்கு வான்உலகம் தந்தே
பரிவொடு தான்போய் இருக்கும் சதுர்முகமும் பைந்தேன்
அலங்கல் பருமணி ஆகமும் பாகமும் பொன் செந்தேன்
மலரும் அலர்கதிர் ஞாயிறும் திங்களுமே.
35. திருமணம் நிறைவேற
திங்கள் பசுவின் மணம் நாறும் சீறடி சென்னிவைக்க
எங்கட்கு ஒருதவம் எய்தியவா! எண்ணிறந்த விண்ணோர்
தங்கட்கும் இந்தத் தவம் எய்துமோ? தரங்கக் கடலுள்
வெங்கண் பணியணைமேல் துயில்கூரும் விழுப்பொருளே.
36. பழைய வினைகள் வலிமை பெற
பொருளே! பொருள் முடிக்கும் போகமே! அரும்போகம் செய்யும்
மருளே! மருளில் வரும் தெருளே என் மனத்து வஞ்சத்து
இருளேதும் இன்றி ஒளிவெளியாகி இருக்கும் உன்தன்
அருளேது அறிகின்றிலேன் அம்புயாதனத்து அம்பிகையே!
37. நவமணிகளைப் பெற
கைக்கே அணிவது கன்னலும் பூவும கமலம் அன்ன
மெய்க்கே அணிவது வெண்முத்து மாலை விட அரவின்
பைக்கே அணிவது பண்மணிக்கோவையும் பட்டும், எட்டுத்
திக்கே அணியும் திருவுடையான் இடம் சேர்பவளே!
38. வேண்டியதை வேண்டியவாறு அடைய
பவளக் கொடியில் பழுத்த செவ்வாயும், பனிமுறுவல்
தவளத் திருநகையும் துணையா எங்கள் சங்கரனைத்
துவளப் பொருது துடியிடை சாய்க்கும் துணை முலையாள்
அவளைப் பணிமின் கண்டீர் அமராவதி ஆளுகைக்கே.

39. கருவிகளைக் கையாளும் வலிமை பெற
 ஆளுகைக்கு உன் தன் அடித்தாமரைகள் உண்டு அந்தகன்பால்
 மீளுகைக்கு உன் தன் விழியின் கடைஉண்டு மேல் இவற்றின்
 மூளுகைக்கு என்குறை நின்குறையே அன்று முப்புரங்கள்
 மாளுகைக்கு அம்பு தொடுத்த வில்லான் பங்கில் வாள்நுதலே!
40. பூர்வ புண்ணியம் பலன்தர
 வாணுதல் கண்ணியை, விண்ணவர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
 பேணுதற்கு எண்ணிய எம்பெருமாட்டியைப் பேதைநெஞ்சில்
 காணாதற்கு அண்ணியள் அல்லாத கண்ணியைக் காணும் அன்பு
 பூணுதற்கு எண்ணிய எண்ணமன்றோ முன்செய் புண்ணியமே.
41. நல்லடியார் நட்புப் பெற
 புண்ணியம் செய்தனமே மனமே! புதுப் பூங்குவளைக்
 கண்ணியும், செய்ய கணவரும் கூடி நம் காரணத்தால்
 நண்ணி இங்கே வந்து தம் அடியார்கள் நடுவிருக்கப்
 பண்ணிநம் சென்னியின் மேல் பத்மபாதம் பதித்திடவே.
42. உலகினை வசப்படுத்த
 இடம் கொண்டு விம்மி, இணைகொண்டு இறுகி, இளகி, முத்து
 வடங்கொண்ட கொங்கை மலை கொண்டு, இறைவர் வலிய நெஞ்சை
 நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட நாயகி நல்லரவின்
 படங்கொண்ட அல்குல் பனிமொழி வேதப்பரிபுரையே.
43. தீமைகள் ஒழிய
 பரிபுரச் சீறடி! பாசாங் குசை! பஞ்ச பாணி! இன்சொல்
 திரிபுர சுந்தரி சிந்தூர மேனியள் தீமைநெஞ்சில்
 பரிபுர வஞ்சரை அஞ்சக் குனிபொருப்புச் சிலைக்கை
 எரிபுரை மேனி இறைவர் செம்பாகத்து இருந்தவளே.

44. பிரிவுணர்ச்சி அகல

தவளே! இவள் எங்கள் சங்கரனார் மனை மங்கலமாம்
அவளே, அவர் தமக்கு அன்னையும் ஆயினள ஆகையினால்
இவளே, கடவுளர் யாவர்க்கும் மேலை இறைவியுமாம்
தவளேன், இனிப்பொரு தெய்வம் உண்டாக மெய்த்தொண்டு
- செய்தே.

45. உலகோர் பழியிலிருந்து விடுபட

தொண்டு செய்யாது நின் பாதம் தொழாது, துணிந்து இச்சையே
பண்டு செய்தார் உளரோ? இலரோ? அப்பரிசு அடியேன்
கண்டு செய்தால் அது கைதவமோ? அன்றிச் செய்தவமோ?
மிண்டு செய்தாலும் பொறுக்கை நன்றே பின் வெறுக்கை அன்றே.

46. நல்நடத்தையோடு வாழ

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும் தம் அடியாரை மிக்கோர்
பொறுக்கும் தகைமை புதியதன்றே புது நஞ்சைஉண்டு
கறுக்கும் திருமிடற்றான் இடப்பாகம் கலந்துபொன்னே!
மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும், யான் உன்னை
- வாழ்த்துவேனே!

47. யோகநிலை அடைய

வாழும்படி ஒன்று கண்டு கொண்டேன மனத்தே ஒருவர்
வீழும்படி அன்று, விள்ளும் படி அன்று, வேலைநிலம்
ஏழும் பருவரை எட்டும் எட்டாமல் இரவுபகல்
சூழும் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்கின்றதே.

48. உடல் பற்று நீங்க

சுடரும் கலைமதி துன்றும் சடைமுடிக்க குன்றில் ஒன்றிப்
படரும் பரிமளப் பச்சைக் கொடியைப் பதிந்து நெஞ்சில்
இடரும் தவிர்ந்து இமைப்போது இருப்பார் பின்னும் எய்துவரேர்
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குரம்பையிலே.

49. மரணத் துன்பம் இல்லாதிருக்க

குரம்பை அடுத்துக் குடிக்க ஆவி வெங்கூற்றுக்கிட்ட
வரம்பை அடுத்து மறுகும் அப்போது வளைக்கை அமைத்து
அரம்பை அடுத்த அரிவையர் சூழவந்து அஞ்சல்என்பாய
நரம்பை அடுத்த இசைவடிவாய் நின்ற நாயகியே.

50. அம்பிகையை நேரில் காண

நாயகி நான்முகி நாராயணி கை நளின பஞ்ச சாயகி
சாம்பவி சங்கரி சாமனை சாதிநச்ச வாயகி மாலினி
வாராகி சூலினி மாதங்கி என்று
ஆயகி ஆதி உடையாள் சரணம் அரண் நமக்கே.

51. மோகம் நீங்க அரணம் பொருள் என்றருள்

ஒன்றிலாத அசுரர் தங்கள் முரண்அன்றழிய முனிந்த
பெம்மானும், முகுந்தனுமே சரணம் சரணம் எனநின்ற நாயகி
தன் அடியார் மரணம், பிறவி இரண்டும் எய்தார் இந்த
- வையகத்தே.

52. பெருஞ்செல்வம் அடைய

வையம், தூரகம், மதகரி, மாமகுடம், சிவிகை பெய்யும் கனகம்,
பெருவிலை ஆரம், பிறைமுடித்த ஐயன் திருமனையாள்
அடித்தாமரைக்கு, அன்பு முன்பு செய்யும் தவம் உடையார்க்கு
உளவாகிய சின்னங்களே.

53. பொய்யுணர்வு நீங்க

சின்னஞ்சிறிய மருங்கினில் சாத்திய செய்யபட்டும்,
பென்னம் பெரிய முலையும், முத்தாரமும் பிச்சிமொய்த்து
கன்னங்கரிய குழலும்கண் மூன்றும் கருத்தில் வைத்துத்
தன்னந்தனி இருப்பார்க்கு இது போலும் தவமில்லையே.

54. கடன் தீர்

இல்லாமை சொல்லி ஒருவர் தம்பால்சென்று இழிவுபட்டு
நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவிரேல், நித்தம் நீடுதவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர்தம்பால் ஒரு காலத்திலும்
செல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே.

55. மோனநிலை எய்த

மின்னாயிரம் ஒரு மெய்வடிவாகி விளங்குகின்றது அன்னாள
அகமகிழ் ஆனந்தவல்லி அருமறைக்கு முன்னாய் நடுளங்குமாய்
முடிவாய முதல்விதன்னை உன்னாது ஒழியினும்,
உன்னினும் வேண்டுவது ஒன்று இல்லையே.

56. யாவரையும் வசீகரிக்கும் ஆற்றல் உண்டாக

ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்து இவ்வுலம் எங்குமாய்
- நின்றாள்,
அனைத்தையும் நீங்கி நிற்பாள்என்தன் நெஞ்சினுள்ளே
பொன்றாது நின்று புரிகின்றவர் இப்பொருள் அறிவார் அன்று
ஆலிலையில் துயின்ற பெம்மானும் என் ஐயனுமே.

57. வறுமை ஒழிய

ஐயன் அளந்தபடி இருநாழி கொண்டு அண்டமெல்லாம் உய்ய
அறம்செய்யும் உன்னையும் போற்றி ஒருவர்தம்பால் செய்ய
பசுந்தமிழ்ப் பாமாலையும் கொண்டு சென்று பொய்யும் மெய்யும்
இயம்ப வைத்தாய் இதுவோ உன்தன் மெய்யருளே.

58. மனஅமைதி பெற

அருணாம் புயத்தாம் என் சித்தாம் புயத்தாம் அமர்ந்திருக்கும்
தருணாம் புயத்தாம் முலைத்தையல் நல்லாள், தகை
- சேர்நயனக்
கருணாம் புயமும் வதனாம் புயமும் கராம்புயமும்,
சரணாம் புயமும் அல்லாற் கண்டிலேன் ஒருதஞ்சமுமே.

59. பிள்ளைகள் நல்லவர்களாக வளர

தஞ்சம் பிறதில்லை ஈதல்லது என்று உன் தவநெறிக்஑ே நெஞ்சம் பயில் நினைக்கின்றிலேன் ஒன்றை நீள்சிலையும் அஞ்சம் அம்பும் மிக்கலராக நின்றாய அறியார் எனிலும் பஞ்ச அஞ்சம் மெல்லடியார் அடியார் பெற்ற பாலரையே.

60. மெய்யுணர்வு பெற

பாலிலும் சொல் இனியாய்! பனி மாமலர்ப்பாதம் வைக்க மாலிலும் தேவர் வணங்கநின்றோன் கொன்றை வார்சடையின் மேலிலும் கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும் மெய்ப்பீடம் ஒரு நாலிலும் சாலநன்றோ அடியேன் முடைநாய்த்தலையே?

61. மாயையை வெல்ல

நாயேனையும் இங்கு ஒரு பொருளாக நயந்துவந்து நீயே நினைவின்றி ஆண்டுகொண்டாய் நினை உள்ளவண்ணம் பேயேன் அறியும் அறிவுதந்தாய் என்ன பேறுபெற்றேன்? தாயே! மலைமகளே! செங்கண்மால் திருத்தங்கச்சியே.

62. எத்தகைய அச்சமும் அகல

தங்கச்சிலை கொண்டு தானவர் முப்புரம் சாய்த்து, மத வெங்கண் கரிபுரி போர்த்த செஞ்சேவகன் மெய்யடையக் கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி! கோகனகச் செங்கைக் கரும்பும், அலரும் எப்போதும் என் சிந்தையதே.

63. அறிவு தெளிவோடு இருக்க

தேறும்படி சில ஏதுவும் காட்டிமுன் செல்கதிக்குக் கூறும்பொருள் குன்றில்கொட்டும் தறிகுறிக்கும சமயம் ஆறும் தலைவி இவளாய் இருப்பது அறிந்திருந்தும் வேறும் சமயம் உண்டென்று கொண்டாடிய வீணருக்கே.

64. பக்தி பெருக

வீணை பலிகவர் தெய்வங்கள் பாற்சென்று மிக்க அன்பு
பூணைன உனக்கு அன்பு பூண்டு கொண்டேன

- நின்புகழ்ச்சியன்றிப்

பேணைன ஒருபொழுதும் திருமேனி பிரகாசமின்றிக்
காணைன் இருநிலமும் திசை நான்கும் ககனமுமே.

65. ஆண்மகப்பேறு அடைய

ககனமும், வானமும், புவனமும் காணவிற் காமன் அங்கம்
தகனம்முன் செய்த தவப்பெருமாற்குத் தடக்கையும் செம்
முகனும் முந்நான்கு இருமுன்றெனத் தோன்றிய மூதறிவின்
மகனும் உண்டாயது அன்றோ? வல்லி நீ செய்த வல்லபமே!

66. கவிஞராக

வல்லபம் ஒன்றறியேன சிறியேன் நின் மலரடிச்செம்
பல்லவம் அல்லது பற்று ஒன்றிலேன் பசும் பொற்பொருப்பு
வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய வினையேன்தொடுத்த சொல்
அவமாயினும் நின்திருநாமங்கள் தோத்திரமே.

67. பகைவர்கள் அழிய

தோத்திரம் செய்து, தொழுது, மின்போலும் நின் தோற்றம்ஒரு
மாத்திரைப் போதும் மனதில் வையாதவர் வண்மை, குலம்
கோத்திரம், கல்வி, குணம், குன்றி நாளும் குடில்கள்தொறும்
பாத்திரம் கொண்டு பலிக்கு உழலாநிற்பர் பாரெங்குமே.

68. நிலம் வீடு போன்ற செல்வங்கள் பெருக

பாரும், புனலும், கனலும், வெங்காலும், படர்விசும்பும்,
ஊரும் முருகு சுவைஒளி ஊறொலி ஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி, சிவகாமசுந்தரி சீரடிக்கே
சாரும் தவமுடையார் படையாத தனம் இல்லையே.

69. சகல செளபாக்கியங்களும் அடைய

தனந்தரும கல்வி தரும ஒருநாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும தெய்வ வடிவுந்தரும நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும நல்லன எல்லாம் தரும அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

70. நுண் கலைகளில் சித்தி பெற

கண்களிக்கும்படி கண்டுகொண்டேன் கடம்பாடவியில்
பண்களிக்கும் குரல் வீணையும் கையும் பயோதரமும்
மண்களிக்கும் பச்சை வண்ணமும் ஆகி மதங்கர் குலப்
பெண்களில் தோன்றிய எம்பெருமாட்டிதன் பேரழகே.

71. மனக்குறைகள் தீர

அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாதவல்லி அருமறைகள் பழகிச்
சிவந்த பதாம் புயத்தாள பனி மாமதியின்
குழவித் திருமுடிக்க கோமள யாமளைக் கொம்பிருக்க
இடிவற்று நின்றுநெஞ்சே இரங்கேல் உனக்கு என் குறையே!

72. பிறவிப் பிணி தீர

என்குறை தீரநின்று ஏத்துகின்றேன இனி யான் பிறக்கின்
நின்குறையே அன்றி யார் குறை காண இரு நீள்விசும்பின்
மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்?
தன்குறை தீர எங்கோன் சடைமேல்வைத்த தாமரையே.

73. குழந்தைப் பேறு உண்டாக

தாமம் கடம்பு படைபஞ்சபாணம தனுக்கரும்பு யாமம் வயிரவர்
ஏத்தும் பொழுது எமக்கென்று வைத்த சேமம் திருவடி
செங்கைகள் நான்கு ஒளி செம்மை அம்மை நாமம்
திரிபுரை ஒன்றோடு இரண்டு நயனங்களே.

74. தொழிலில் மேன்மை அடைய

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும், வேதமும், நாரணனும்
அயனும் பரவும் அபிராமவல்லி அடியிணையப்
பயன்என்று கொண்டவர் பாவையர் ஆடவும்,
பாடவும்பொன் சயனம் பொருந்து தமனியக் காவினில்

- தங்குவரே.

75. விதியை வெல்ல

தங்குவர் கற்பகத் தருவின் நீழலில தாயரின்றி
மங்குவர், மண்ணில் வழுவாப் பிறவியை மால்வரையும்
பொங்குவர் அழியும்! ஈரேழ்புவனமும் பூத்த உந்திக்
கொங்கிவர் பூங்குழலாள் திருமேனி குறித்தவரே.

76. தனக்கு உரிமையானதைப் பெற

குறித்தேன் மனத்தில் நின்கோலம் எல்லாம நின் குறிப்பறிந்து
மறித்தேன் மறலிவருகின்ற நேர்வழி வண்டுகிண்டி
வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றை வேணிப்பிரான் ஒருகூற்றை

- மெய்யில்

பறித்தே குடிபுகுதும் பஞ்சபாண பயிரவியே.

77. பகை அச்சம் நீங்க

பயிரவி, பஞ்சமி, பாசாங்குசை, பஞ்சபாணி, வஞ்சவர்
உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி, காளி ஒளிரும்கலா
வயிரவி, மண்டலி, மாலினி, சூலி வராகி என்றே
செயிரவி நான்மறை சேர்திருநாமங்கள் செப்புவரே.

78. சகல செல்வங்களையும் அடைய

செப்பும், கனக கலசமும் போலும் திருமுலைமேல்
அப்பும் களப அபிராமவல்லி! அணிதிரளக்
கொப்பும், வயிரக் குழையும், விழியின் கொழுங்கடையும்
துப்பும் நிலவும் எழுதிவைத்தேன்என் துணைவிழிக்கே.

79. கட்டுகளில் இருந்து விடுபட

விழிக்கே அருளுண்டு அபிராமவல்லிக்கு வேதம்சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண்டு எமக்கு அவ்வழி கிடக்கப்
பழிக்கே சுழன்று எம் பாவங்களே செய்து பாழ்நரகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர் தம்மோடு என்ன கூட்டினியே.

80. பெற்ற மகிழ்ச்சி நிலைத்திட

கூட்டியவா! என்னைத் தன் அடியாரில் கொடியவினை
ஒட்டியவா! எண்கண் ஒடியவா! தன்னை உள்ளவண்ணம்
காட்டியவா! கண்ட கண்ணும் மனமும் களிக்கின்றவா!
ஆட்டியவா நடம் ஆடகத்தாமரை ஆரணங்கே.

81. நன்னடத்தை உண்டாக

அணங்கே! அணங்குகள் நின் பரிவாரங்கள் ஆகையினால்
வணங்கேன ஒருவரை வாழ்த்துகிலேன நெஞ்சில் வஞ்சகரோடு
இணங்கேன் எனது உனது என்றிருப்பார் சிலர் யாவரொடும்
பிணங்கேன அறிவொன்றிலேன் எண்கண் நீவைத்த பேரளியே.

82. மன ஒருமைப்பாடு அடைய

அளியார் கமலத்தில் ஆரணங்கே! அகிலாண்டமும் நின்
ஒளியாக நின்ற ஒளிர்திருமேனியை உள்ளுதொறும்
களியாகி, அந்தக்கரணங்கள் விம்மி, கரைபுரண்டு,
வெளியாய்விடின, எங்ஙனே மறப்பேன் நின்விரகினையேன்.

83. ஏவலர் பலர் உண்டாக

விரவும் புதுமலர் இட்டு நின்பாத விரைக்கமலம்
இரவும் பகலும் இறைஞ்ச வல்லார், இமையோர் எவரும்
பரவும் பதமும், அயிராவதமும், பகீரதீயும்
உரவும் குலிசமும், கற்பகக் காவும் உடையவரே.

84. சங்கடங்கள் தீர

உடையாளை, ஒல்கு செம்பட்டு உடையாளை ஒளிர்மதிசெஞ்
சடையாளை வஞ்சகர் நெஞ்சடையாளை, தயங்குநுண்ணூல்
இடையாளை, எங்கள்பெம்மான் இடையாளை, இங்கு என்னை

- இனிப்

படையாளை, உங்களையும் படையாவண்ணம் பார்த்திருமே.

85. துன்பங்கள் நீங்க பார்க்கும் திசைதொறும்

பாசாங்குசமும, பனிச்சிறை வண்டு ஆர்க்கும் புதுமலர்
ஐந்தும், கரும்பும் என் அல்லல்எல்லாம் தீர்க்கும்
திர்புரையாள் திருமேனியும் சிற்றிடையும், வார்க்குங்கும
முலையும், முலைமேல் முத்துமாலையுமே.

86. ஆயுத பயம் நீங்க

மாலயன் தேட, மறைதேட, வானவர் தேட, நின்ற காலையும்,
குடகக் கையையும், கொண்டு, கதித்தகப்பு வேலை

- வெங்காலன்

என்மேல் விடும்போது வெளிநில்கண்டாய பாலையும்
தேனையும், பாகையும் போலும் பணிமொழியே.

87. செயற்கரிய செய்து புகழ் பெற

மொழிக்கும், நினைவுக்கும் எட்டாத நின் திருமுர்த்தி எந்தன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்றதால்! விழியால் மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை அண்டமெல்லாம்
பழிக்கும் படி ஒருபாகம் கொண்டாளும் பராபரையே.

88. எப்போதும் அம்பிகை அருள் பெறபரம்

என்று உனை அடைந்தேன் தமியேனும் உன் பக்தருக்குள் தரம்
அன்று இவன்என்று தள்ளத்தகாது தரியலர் தம் புரம்

அன்று எரியப் பொருப்புலில்வாங்கிய போதில் அயன் சிரம்
ஒன்று செற்ற கையான் இடப்பாகம் சிறந்தவளே!

89. யோக சித்தி பெறசிறக்கும் கமலத் திருவே!
நின்சேவடி சென்னிவைக்கத் துறக்கம் தரும், நின்
துணைவரும் நீயும் துரியம் அற்ற உறக்கம் தரவந்து
உடம்போடு உயிர் உறவற்ற, அறிவு மறக்கும் பொழுது,
என்முன்னே வரல்வேண்டும் வருந்தியுமே.
90. கணவன் மனைவி கருத்து வேற்றுமை
நீங்கவருந்தா வகைகள் மனத்தாமரையினில் வந்து
புதுந்து இருந்தாள் பழைய இருப்பிடமாக இனி
எனக்குப் பொருந்தாது ஒருபொருள் இல்லை விண்மேவும்
புலவருக்கு விருந்தாக, வேலை மருந்தானதை நல்கும்
- மெல்லியலே.
91. அரசாங்கச் செயலில் வெற்றி பெற
மெல்லிய நுண் இடைமின் அனையானை, விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலை பொன் அனையானைப் புகழ்ந்துமறை
சொல்லிய வண்ணம் தொழும்அடியாரைத் தொழுமவர்க்குப்
பல்லியம் ஆர்த்தெழ வெண்பகடு ஊரும் பதம்தருமே.
92. மனநிலை பக்குவமடைய
பதத்தே உருகி, நிற்பாதத்திலே மனம் பற்றி, உன்தன்
இதத்தே ஒழுக அடிமைகொண்டாய இனியான் ஒருவர்
மதத்தே மதிமயங்கேன அவர் போன வழியும் செல்லேன
முதல்தேவர் மூவரும், யாவரும் போற்றும் முகிழ்நகையே.

93. உள்ளத்தில் ஒளி உண்டாக

நகையே இ. திந்த ஞாலம் எல்லாம்பெற்ற நாயகிக்கு முகையே முகிழ்முலை மாணே முதுகண முடிவில் அந்த வகையே பிறவியும் வம்பே மலைமகள் என்பது நாம் மிகையே இவள்தன் தகைமையை நாடி விரும்புவதே.

94. மனநிலை தாய்மையாக

விரும்பித் தொழும் அடியார், விழிநீர்மல்கி மெய்புளகம் அரும்பி, ததும்பிய ஆனந்தமாகி அறிவிழந்து, சுரும்பிற் களித்து மொழி தடுமாறி, முன் சொன்ன எல்லாம் தரும்பித்தர் ஆவரென்றால், அபிராமி சமயம் நன்றே.

95. மன உறுதி பெற

நன்றே வருகினும், தீதே விளைகினும், நான் அறிவது ஒன்றேயும் இல்லை உனக்கே பரம் எனக்கு உள்ள எல்லாம் அன்றே உனதென்று அளித்து விட்டேன அழியாத குணக் குன்றே! அருட்கடலே! இமவான் பெற்ற கோமளமே!

96. எங்கும் பெருமை பெற

கோமள வல்லியை அல்லியம் தாமரைக்கோயில் வைகும் யாமள வல்லியை, ஏதம் இலாளை, எழுதரிய சாமள மேனிச் சகலகலா மயில் தன்னைத் தம்மால் ஆமளவும் தொழுவார் எழுபாருக்கும் ஆதிபரே.

97. புகழும் அறமும் வளர

ஆதித்தன், அம்புலி, அங்கி, குபேரன், அமரர்தங்கோன் போதிற் பிரமன், புராரி, முராரி, பொதியமுனி, காதிப் பொருபடைக் கந்தன், கணபதி, காமன் முதல் சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர் போற்றுவர் தையலையே.

98. வஞ்சகர் செயல்களிலிருந்து பாதுகாப்பு பெற
தைவந்து நின்னடித் தாமரைகூடிய சங்கரற்குக்
கைவந்த தீயும், தலைவந்த ஆறும் கரந்தது எங்கே?
மெய்வந்த நெஞ்சில் அல்லால் ஒருகாலும் விரகர் தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில் புக அறியா மடப் பூங்குயிலே.
99. அருள் உணர்வு வளர
குயிலாய் இருக்கும் கடம்படாவியிடை கோல இயல்
மயிலாய் இருக்கும் இமயாசலத்திடை வந்துதித்த
வெயிலாய் இருக்கும் விசும்பில கமலத்தின் மீது அன்னமாம்
கயிலாயருக்கு அன்று இமவான் அளித்த கனங்குழையே.
100. அம்பிகையை மனத்தில் காண
குழையைத் தழுவிய ஒன்றை அம்தார் கமழ் கொங்கைவல்லி
கழையைப் பொருத திருநெடுந்தோளும், கரும்புவில்லும்
விழையப்பொருதிறல்வேரி அம்பாணமும வெண்ணகையும்,
உழையப் பொருகண்ணும், நெஞ்சில் எப்போதும்
- உதிக்கின்றனவே.
101. நூற்பயன்
ஆத்தாளை, எங்கள் அபிராமவல்லியை, அண்டம் எல்லாம்
பூத்தாளை, மாதுளம் பூநிறத்தாளை, புவிஅடங்காக்
காத்தாளை ஐங்கணை பாசாங்குசமும், கரும்பும், அங்கை
சேர்த்தாளை, முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒரு தீங்கு
- இல்லையே

கலையாத கல்வியும்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும்
ஓர் கபடு வாராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணியிலாத உடலும் சலியாத மனமும்
அன்பகலாத மனைவியும் தவறாத சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில்லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும்
உதவிப் பெரிய தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே
ஆதிகடவூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
அருள்வாமி! அபிராமியே!

பொருள் : கல்வி, நீண்ட ஆயுள், கபடு இல்லாத நட்பு, நிறைந்த செல்வம், எப்போதும் இளமை, பிணி இல்லாத ஆரோக்கியமான உடல், சலிப்பு வராத மனம், அன்பு நீங்காத மனைவி, புத்திர பாக்கியம், குறையாத புகழ், சொன்ன சொல் தவறாமல் இருப்பதற்கான குணம், எந்தத் தடையும் ஏற்படாத கொடை (அளித்தல்), செங்கோல் வளையாமல் பரிபாலிக்கும் அரசன், துன்பமில்லாத வாழ்வு, உன் பாதத்தின்மேல்பக்தி இந்த பதினாறுக்கும்.

திருவெம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாஸ்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வாராகழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே யென்னே
ஈதே எந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொடுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உள்ணைக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்.

4

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனையென்று
 ஓலம் இடினும் உணரா உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் தூங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தொன்னா என் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 எழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழிஈ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளைனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார்தான் பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கனைவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே யெமக் கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையு மிலோ மேலோர் எம்பாவாய்.

9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதோர் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
 ஒத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகே ரெனக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போல்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற்காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்.

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
 தீர்த்தனநற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனில் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வாரகலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கண் மலங்கமுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப் பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

13

காதார் குழையாடப் கைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால்வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தர்தான்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.

16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம் நம் பாலதாக்க
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமாணைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

17

வம்சாவழி

* வல்லியரம் + * செல்லாச்சி

* சுப்பிரமணியம் + * மீனாட்சி

- * பொன்னுத்துரை
- * செல்லத்துரை
- * நித்தியசிங்கம்

- * யோகரட்ணம்
- * யோகதேவி
- * விநாயகமூர்த்தி
- * பூபாலசுந்தரமூர்த்தி
- * சுகுமார்
- ரோகினிதேவி
- * சரஸ்வதி
- யோகமலர்

* ஜெயயாலசிங்கம்

ஜெயக்குமார்
+
விஜயதேவி

↓
உசேனி

ஜெயந்திரன்
+
தனுஷா

↓
அட்சயன்
மாதங்கி

கிருபாகரன்
+
சங்கீதா

↓
ஆகிரத்தியா
ஆரயன்
அனுமிதா
அனீசன்

* (அமரர்களைக் குறிக்கும்)

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய்.

18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்றுரைப்போங் கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லாதோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 காங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி நெமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

19

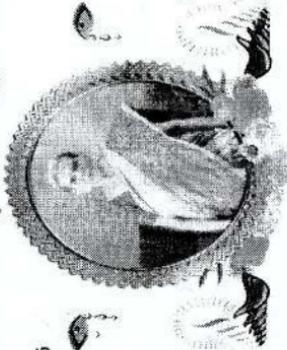
போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

20

திருவெம்பாவை முற்றிற்று

கவர்ணர் அஞ்சல்

02 04
 07 08
 1942 2022
 மறைவு

நித்திய சிங்கம் யோகதேவி

மண்ணொடு உங்கள் பூவுடல்
 மறைந்து விட்டாலும்—நனைவுகள்
 எங்கள் இதயங்களில் இருந்து
 ஒருவொதும மறைவதில்லை
 பாசமான நனைவுகளை
 எம்மீடவும் விட்டுச் செல்கின்றீர்

ப்ரீவுத்தியார்ல்
 குடும்பத்தீளர்

செய்தியல்

Handwritten text: Handwritten address or contact information.

கண்ணர் அஞ்சல்

02 04
 07 08
 1942 2022
 தோற்றம்

அடர்ர் திருமகி. நித்தியசிங்கம் யோகதேவி

கருணையைப் போற்றும் கண்ணியமே
 பிழைகள் இருமின்றி படுபுகள் யாழ்மின்றி
 உள்ளத்து காடகனின் லாக்-குவிப்பே
 அணியானே அரவணைத்து
 அறிவாரிடு ஆக்கம் அங்க மாற்றி மணி விளக்கே
 மின் ஆக்கமா சாந்தியமை. ய
 ஆறவணைப் பிளாத்திக்கின்றோம்.

செய்தியல்

ப்ரீவுத்தியார்ல்
 Y.R.J
 Party Service/Take Away Service
 Lucerne, Switzerland.

**நன்றி எனும்
ஒற்றை வார்த்தையையும்
தாண்டி!!!**

எங்கள் குடும்பத்தலைவி அமரர் நித்தியசிங்கம் யோகதேவி அவர்களின் மரணத்தின் போது அருகிருந்து உதவியவர்களுக்கும் மரணச்செய்தி கேட்டு நேரில் வந்தும், தொலைபேசி ஊடாகவும், மின்னஞ்சல் மற்றும் சமூக வலைத் தளம் மூலமாகவும், எமக்கு ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும், அனுதாபம் தெரிவித்தவர்களுக்கும், பதாதைகள், மலர்வளையங்கள், சாத்தியவர்களுக்கும், உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் மற்றும் இன்றுவரை எமக்கு சகல உதவிகளையும் செய்த அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும் எமது குடும்பத்தின் சார்பாக மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

நன்றி!

**இங்ஙனம்,
குடும்பத்தினர்.**

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்,
எதற்காக நீ அழுகின்றாய்?
எதை நீ கொண்டுவந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்?
அது வீணாகுவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகின்றது.
மற்றொருநாள் அது
வேறொருவருடையதாகின்றது.
இந்த மாற்றம் உலக நியதியாகும்.

பகவான் யு கீருஷ்ணர்

தூய்மை மீறவில்லை. 021 225 5566
ஆணைக்கேள்வடை.